

۱	عَيْنَ الْجَمَلَةِ غَيْرَ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ. الف: السَّلَامُ قَبْلَ الْكَلَامِ ب: رُبَّ كَلَامٍ يَجْلِبُ لَكَ الْمَشَاكِلَ ج: مِنْ آدَابِ الْكَلَامِ كَثْرَتُهُ د: خَيْرُ الْكَلَامِ مَا قَلَّ وَ دَلَّ
۲	عَيْنَ الصَّحِيحِ: قِطْعَةٌ قَمَاشٍ تَوْضَعُ عَلَى السَّرِيرِ: الف: الدِّيْبَاجُ ب: الشَّرَشَفُ ج: الْكَنْزُ د: الْمِسْكُ
۳	عَيْنَ الْمُنَاسِبِ لِمَفْهُومِ الْعِبَارَةِ: تَجْرِي الرِّيَّاحُ لَا تَنْتَهِي السُّفُنُ. الف) گر نگره دار من آن است که من می دانم / شیشه را در بغل سنگ نگره می دارد ب) برد کشتی آنجا که خواهد خدای / وگر جامه برتن در د ناخدای ج) شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل / کجا دانند حال ما سبکباران ساحل ها د) ای دل از سیل فنا بنیاد هستی برگند / چون تو را نوح است کشتی بان زطوفان غم مخور
۴	عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمَفْعُولُ بِهِ: ۱- لا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً دُونَ الْكَلِمَاتِ الدَّخِيلَةِ. ۲- بَعْدَ ظَهْرِ الْإِسْلَامِ فَقَدْ إِزْدَادَتِ الْمَفْرَدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ. ۳- أَلْفَ الدُّكْتُورِ التُّونَجِيِّ كِتَابًا يَضُمُّ الْكَلِمَاتِ الْفَارْسِيَّةِ. ۴- الْكَلِمَاتُ الْفَارْسِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتْ فِي الْلُغَةِ الْعَرَبِيَّةِ فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصْوَاتُهَا وَأَوْزَانُهَا.
۵	عَيْنَ مَا يُخَالِفُ مَفْهُومَ هَذِهِ الْعِبَارَةِ: « يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسَيِّمَاتِهِمْ » الف) از هرچه سبو پرکنی از سرو زیهلوش / زان چیز برون آید و بیرون دهد آغاز ب) حلقه ی دراز درون خانه باشد بی خبر / مطلب دل را زبان تقریر نتوانست کرد ج) دشنام خلق را ندهم جز دعا جواب / ابرم که تلخ گیرم و شیرین عوض دهم د) فلک به مردم نادان دهد زمام امور / تو اهل دانش و فضلی همین گناهت بس
۶	عَيْنَ الْخَطَأِ فِي الْأَصْلِ الْفَارْسِيِّ لِلْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ: الف) كَنْزٌ كَنْجٌ ب) فَرْدُوسٌ پَرْدِيسُ ج) مَهْرَجَانٌ مَهْرَبَانٌ د) شَرَشَفٌ چَادْرَشَبٌ
۷	عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِ حَسَبِ الْمَعْنَى: هَلْ تُصَدِّقُ أَنْ يُوَجَّدَ تِمَثَالٌ شَكْلُهُ فِي الظُّرُوفِ الْمُخْتَلِفَةِ؟ الف) يُبَسِّنُ ب) يَتَشَدَّدُ ج) يَنْقَلُ د) يَنْعَيِّرُ
۸	عَيْنَ الْخَطَأِ فِي الْحِوَارِ: الف) مَا بَكَ يَا صَدِيقِي؟ اَنَا مُصَابٌ بِرُكَامٍ. ب) مَاذَا تَكْتُبُ لِي يَا حَضْرَةَ الطَّبِيبِ؟ سَأَقُولُ بَعْدَ الْفَحْصِ. ج) أَتَكْتُبُ لِي الْحُبُوبَ الْمُسَكَّنَةَ؟ نَعَمْ عِنْدِي حُمَّى شَدِيدَةٌ د) هَلْ تُعْطِينِي هَذَا الشَّرَابَ؟ لَا بَيْعُهُ غَيْرُ مَسْمُوحٍ
۹	عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِ فِي « هُوَ لِأَوْلَادِ الْأَصْدِقَاءِ فِي الْمُسَابَقَاتِ الْعِلْمِيَّةِ! »

الف) كانوا- نجحوا	ب) كانوا – نَجَحَ	ج) كان- نَجَحَ	د) كان- نَجَحُوا
۱۰	<p>عَيَّنَ الصَّحِيحَ عَنِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَّ عَلَى التَّرْتِيبِ فِي الْعِبَارَةِ: نَقْلَ الْمُتَرْجِمُونَ عِدَدًا مِنَ الْكُتُبِ الْفَارْسِيَةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ</p> <p>۱- اسم فاعل-مفعول- صفت- مجرور به حرف جر ۲- اسم فاعل – اسم مفعول – مضاف اليه – صفت ۳- اسم مفعول – مفعول – صفت – مجرور به حرف جر ۴- فاعل – صفت – مفعول – مضاف اليه</p>		
۱۱	<p>فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ إِزْدَادَ نَفُوذَ اللُّغَةِ الْفَارْسِيَّةِ حِينَ شَارَكَ الْإِيرَانِيُّونَ فِي قِيَامِ الدَّوْلَةِ الْعَبَّاسِيَّةِ.</p> <p>الف) در عصر عباسی نفوذ زبان فارسی بیشتر شد آن هنگام که ایرانیان در برپایی دولت عباسی شرکت کردند ب) در دوران عباسی نفوذ زبان فارسی فراگیر شد هنگامیکه از زبان فارسی در قیام دولت عباسی استفاده کردند ج) در عصر عباسی نفوذ زبان فارسی زیاد شده بود وقتی ایرانی ها در برپایی دولت عباسی شرکت کرده بودند د) در عصر عباسی نفوذ زبان فارسی افزایش یافت زمانی که ایرانیان در قیام علیه دولت عباسی شرکت کردند</p>		
۱۲	<p>عَيَّنَ التَّرْجِمَةُ الصَّحِيحَةَ : « و ... اوفوا بالعهدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا »</p> <p>الف) وبه عهد وفا کردند همان عهدی که مسئولیت آور خواهد بود ب) وبه پیمان پایبند باشید که بی گمان از پیمان پریش می شود. ج) وبه پیمان وفا کنید که قطعاً از پیمان مورد سؤال واقع می شوید د) وفادار به عهد خویش باشید آن هم عهد کسی که مسئول بوده</p>		
۱۳	<p>عَيَّنَ الْبَيْتَ الْفَارْسِيَّ الَّذِي يَرْتَبِطُ مَعَ الْحَدِيثِ فِي الْمَعْنَى : (عِدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صِدَاقَةِ الْجَاهِلِ)</p> <p>الف) ز چشم دوست فتادم به کام دشمن / أَحِبَّتِي هَجْرُونِي كَاتِشَاءَ عُدَاتِي ب) دشمن دانا که غم جان بُود / بهتر از آن دوست که نادان بُود ج) دوست آن است که گیرد دست دوست / در پریشان حالی و درماندگی د) یادباد آنکه زما وقت سفر یاد نکرد</p>		
۱۴	<p>عَيَّنَ الْمُنَاسِبَ لِمَفْهُومِ الْمَثَلِ (حَرْفٌ ، حَرْفٌ مِي أُورِد)</p> <p>الف) تَكَلَّمُوا تُعْرَفُوا ب) فَكَّرَ ثُمَّ تَكَلَّمَ ج) الْكَلَامُ يَجْرُ الْكَلَامُ د) الْإِنْسَانُ بِكُلِّ لِسَانٍ</p> <p>انسان</p>		
۱۵	<p>عَيَّنَ الْخَطَأَ:</p> <p>الف) اللسانُ يجرُ الأخرينَ كالحسامِ ب) الحصَّةُ كَنْزٌ لَا يَنْفَدُ</p> <p>ج) الكتابُ صديقٌ يُنْقِذُكَ مِنَ الْجَهْلِ د) الميِّتُ لَيْسَ حَيًّا</p>		
۱۶	<p>عَيَّنَ الْخَطَأَ فِي الْمُتَضَادِّ:</p> <p>۱- قَلَّةٌ # كَثْرَةٌ ۲- مَخْبُوءٌ # جَلِيٌّ ۳- لَيْنٌ # خَشِنٌ</p>		

	۴-بین#صرح
۱۷	<p>عين الاصح و الادق في الترجمة: قد بين علماء اللغة العربية و الفارسية ابعاد هذا التأثير في دراستهم.</p> <p>(الف) دانشمندان زبان عربی و فارسی ابعاد این تاثیر را در بررسیهای خود آشکار کردند.</p> <p>(ب) دانشمندان زبان فارسی و عربی ابعاد این تاثیر را در بررسیهای خود آشکار کرده بودند.</p> <p>(ج) دانشمندان زبان عربی و فارسی ابعاد این تاثیر را در بررسیهای خود آشکار کرده اند.</p> <p>(د) دانشمندان زبان عربی و فارسی ابعاد این تاثیر را در بررسیهای خود آشکار می کردند.</p>
۱۸	<p>عين الخطأ في نفي « كَانَ يَجْلِسُ »</p> <p>(الف) كَانَ مَا جَلَسَ (ب) لَمْ يَكُنْ يَجْلِسُ (ج) مَا كَانَ يَجْلِسُ (د) كَانَ لَا يَجْلِسُ</p>
۱۹	<p>عين الفعل الذي له معنى الماضي البعيد :</p> <p>(الف) كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ (ب) لَيْسَ فِي أَسْرَتِنَا مَنْ قَدْ حَصَلَ عَلَى جَائِزَةٍ</p> <p>(ج) كُنْتُ سَاكِنًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً (د) كَانَتْ شَيْمِلٌ قَدْ تَعَلَّمَتْ لُغَاتٍ كَثِيرَةً</p>
۲۰	<p>عين ما ليس فيه من الأفعال الناقصة :</p> <p>(الف) الكاذبون ليسوا ناجحين في حياتهم ابداً (ب) أَصْبَحْتُمْ مَسْرُورِينَ بَعْدَ إِعْلَانِ النَّتَائِجِ</p> <p>(ج) اعلم أن الذين يسرفون يخسرون (د) الْأُمّهَاتُ كُنَّ مَنْتَظِرَاتٍ لِيَصَلَ أَوْلَادُهُنَّ</p>
۲۱	<p>عين ما كله من الافعال الناقصة:</p> <p>۱- صار-ليس-أصبح ۲- جعل-كاد-كان ۳- يصبح-يكون-كاد ۴- يصير-جعل-أصبحتم</p>
۲۲	<p>أى عبارة تترجم على شكل الماضي الإستمراري :</p> <p>(الف) كَانَ عِنْدِي صَدِيقٌ أَسَاعِدُهُ فِي دَرُوسِهِ (ب) لَقَدْ كَانَ فِي يَوْسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ</p> <p>(ج) وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطًا (د) كَانَ هَؤُلَاءِ الطُّلَابُ قَدْ حَاولُوا كَثِيرًا لِلنَّجَاحِ</p>
۲۳	<p>عين الخطأ في مرادف الكلمات :</p> <p>(الف) الإثم = الذنب (ب) فرَّ = هربَ (ج) الحبَّ = الوُدَّ (د) دنا = بعدَ</p>
۲۴	<p>عين الصحيح في ترجمة المفردات :</p> <p>(الف) الإبتعاد : دور کردن (ب) قَدَانَفَذْتُمْ : نجات یافتید</p> <p>(ج) لَا يَنْسَحِبُ : عقب نشینی نمی کند. (د) أَنْفَذْنَا : نجات دادیم</p>
۲۵	<p>عين ما ليس من الافعال الناقصة :</p> <p>(الف) لَا تَكُنْ (ب) صَارُوا (ج) لَكُنَّ (د) لَيْسَا</p>